

Sygn. akt II Cz 793/13

POSTANOWIENIE

Dnia 09 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Grzesik

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski

del. SR Katarzyna Longa

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 09 października 2013 r. w S.

sprawy z wniosku Banku (...) spółki akcyjnej we W.

z udziałem dłużników I. G. i Z. G.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 13 grudnia 2012 r., sygn. akt I Co 1651/12

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu,

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

del. SSR Katarzyna Longa SSO Małgorzata Grzesik SSO Sławomir Krajewski

Sygn. akt II Cz 793/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Gryficach stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Kamieniu Pomorskim jako właściwemu. W pisemnym uzasadnieniu zostało wskazane, że zgodnie z przepisem art. 781 § 2 k.p.c. tytułom egzekucyjnym pochodzącym od sądu administracyjnego oraz innym tytułom klauzulę wykonalności nadaje sąd właściwości ogólnej dłużnika. Skoro zaś dłużnicy zamieszkują na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim na podstawie art. 200 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należało sprawę przekazać.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiedli dłużnicy Z. G. i I. G., domagając się jego uchylecia. Postanowieniu zarzucili naruszenie art. 5 k.c. i art. 96 § 1 Prawa bankowego, wskazując że wnioskodawca domaga się nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (...) z dnia 11 czerwca 2012 r. wystawionego na podstawie ksiąg bankowych i deklaracji wekslowych, które nie są dokumentami związanymi z czynnościami bankowymi. W ocenie dłużników właściwość sądowa nie może być ustalona, jeżeli wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu posiada błędnie zastosowaną argumentację oraz braki formalne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Co do zasady zażalenie dłużników nie zasługiwało na uwzględnienie. Wydanie rozstrzygnięcia reformatoryjnego było konsekwencją zmian wprowadzonych w sądownictwie powszechnym, a w szczególności zlikwidowania Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2012 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. z 2012r., poz. 1223), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. zastąpiło dotychczasowe rozporządzenie z dnia 16 października 2002 r. (Dz. U. z 2002 r., poz. 1508), skutkiem czego nastąpiła likwidacja 79 sądów rejonowych, w tym Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim.

Na mocy nowego aktu prawnego, Sądem właściwym dla miejscowości G. jest stosownie do § 3 pkt 35 lit. h, Sąd Rejonowy w Świnoujściu.

Powyższe zmiany musiały zostać uwzględnione na etapie rozpoznawania zażalenia, przy czym zaznaczenia wymaga, że na dzień wydania przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia było ono prawidłowe.

Reasumując, w oparciu o przepis art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I postanowienia.

W pozostałym zakresie brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia dłużników.

Według przepisu art. 781 § 2 k.p.c. tytułom egzekucyjnym pochodzącym od sądu administracyjnego oraz innym tytułom klauzulę wykonalności nadaje sąd rejonowy właściwości ogólnej dłużnika. Jeżeli tej właściwości nie można ustalić, klauzulę nadaje sąd rejonowy, w którego okręgu ma być wszczęta egzekucja, a gdy wierzyciel zamierza wszcząć egzekucję za granicą - sąd rejonowy, w którego okręgu tytuł został sporządzony.

Sąd Odwoławczy wskazuje, że nie sposób podzielić zarzutów dłużników, sprowadzających się do twierdzenia, że przed wydaniem postanowienia na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd winien dokonać weryfikacji wniosku pod kątem spełnienia wymogów formalnych, a także i merytorycznych.

Wskazany przepis określający właściwość sądu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności ma charakter bezwzględnie obowiązujący, a zarazem jest on przepisem szczególnym w stosunku do innych przepisów określających właściwość sądu. Mając na względzie charakter postępowania klauzulowego wskazać należy, że na mocy art. 13 § 2 k.p.c. mają do niego odpowiednie zastosowanie przepisy części ogólnej k.p.c. Powszechnie przyjmuje się - mówiąc najogólniej - że „odpowiednie” stosowanie przepisu może polegać na jego zastosowaniu wprost, albo z pewnymi modyfikacjami - usprawiedliwionymi odmiennością stanu „podciąganego” pod dyspozycję stosowanego przepisu, bądź na niedopuszczalności jego stosowania do rozpatrywanego stanu w ogóle. Ta niedopuszczalność może przy tym wynikać albo bezpośrednio z treści wchodzących w grę regulacji prawnych, albo z tego, że zastosowania danej normy nie dałoby się pogodzić ze specyfiką i odmiennością rozpoznawanego stanu.

W samej treści art. 781 § 2 k.p.c. zawarte jest odesłanie do pojęcia właściwości ogólnej, a więc do instytucji zdefiniowanej w art. 27 i nast. części pierwszej k.p.c. Właściwość tę w przypadku osób fizycznych ustala się w oparciu o miejsce zamieszkania dłużnika – uczestnika postępowania klauzulowego.

Natomiast wszczęcie postępowania z art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należy do kompetencji właściwego Sądu, nie zaś sądu, do którego wniosek został złożony. Sąd niewłaściwy nie jest uprawniony do badania tak przesłanek formalnych, jak i merytorycznych wniosków. Oznacza to innymi słowy, że po wpłynięciu sprawy Sąd w pierwszej kolejności winien ustalić, czy jest właściwy do prowadzenia postępowania, a dopiero w dalszej kolejności wszczyna postępowanie w przedmiocie usunięcia przez wnioskodawcę braków formalnych. Natomiast badanie przesłanek merytorycznych wniosku jest etapem końcowych postępowania, leżącym wyłącznie w gestii właściwego sądu.

Tym samym zażalenie dłużników było w całości chybione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Odwoławczy podzielił stanowisko zajęte przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu w odniesieniu do zaistnienia podstaw do uznania się niewłaściwym i przekazania sprawy celem nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu innemu sądowi i w oparciu o przepisy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie dłużników w pozostałym zakresie, jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie II. postanowienia.

(...)

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

(...)

(...)